

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2 tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af sundhedsloven. (Ændring af beløbsgrænserne i medicintilskudssystemet, reguleringsmekanismen og reglerne om tilskud til vacciner).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen).

(Fremsættelse 12.03.2008. 1. behandling 27.03.2008. Betænkning 16.04.2008).

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det gør hr. Per Clausen.

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Da vi førstebehandlede det her forslag, sagde jeg, at det jo var et historisk forslag, forstået på den måde at det var en af de første gange, man for alvor indførte det princip i dansk politik, at når der gennemføres forbedringer på sundhedsområdet, skal de finansieres, ved at brugerbetaling på medicin øges. Det var jo også en lille

Kl. 13:14

smule bemærkelsesværdigt, fordi det i forvejen er sådan, at borgerne i Danmark betaler en meget stor andel af de udgifter, der er i forbindelse med medicin, og det betyder, at udgifterne for syge mennesker til medicin i Danmark altså er væsentlig større end i en række andre europæiske lande.

Kl. 13:14

Nu har det så i dag vist sig, at tanken om, at vi skal finansiere ændringer af de økonomiske forhold i Danmark ved øget brugerbetaling inden for sundhedssektoren åbenbart har bredt sig til at blive et generelt princip, i hvert fald hos det ene af regeringspartierne, idet man jo nu åbenlyst taler om, at der også skal indføres brugerbetaling i forbindelse med besøg hos lægen.

Når man ser på, hvordan debatten ellers har kørt om brugerbetaling, fremgår det, at der på den ene side har været dem, der er gået ind for, at man skulle reducere brugerbetalingen, afskaffe brugerbetalingen – primært venstrefløjens partier såsom Enhedslisten, SF og andre – og at der på den anden side har været partier, som har snakket om, at man kunne omfordele brugerbetalingen, forstået på den måde at man kunne bruge nogle af de penge, man skaffede ved at øge brugerbetalingen på ét område, på andre områder, hvor der er skåret ned.

Med det her forslag, som støttes af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, introduceres altså en ny opfattelse af tingene, nemlig at øget brugerbetaling på sundhedsområdet bruges, når man mangler penge til nye velfærdsforanstaltninger. Og vi kan på baggrund af det, der er kommet fra Det Konservative Folkeparti i dag, konstatere, at øget brugerbetaling inden for sundhedsområdet også kan tages i anvendelse, når det handler om at lette skatterne.

Kl. 13:15

Derfor synes jeg måske, det er værd at bemærke, at Dansk Folkeparti jo i dag til medierne har sagt, at for dem er gratisprincippet inden for sundhedsområdet og det sociale område afgørende og vigtigt. Det ønsker de ikke noget brud med. Måske var det på tide, at Dansk Folkeparti brugte de 2 dage, der er, indtil vi skal stemme om det her ved tredjebehandlingen, til at overveje, om ikke det er en usædvanlig dårlig sti, de her har betrådt ved at åbne op for, at man altså kan finansiere nye tiltag på sundhedsområdet ved hjælp af øget brugerbetaling. Det er jo ikke sådan, at man kan fremføre det synspunkt, at det i nogle tilfælde, hvor man selv er med, er godt nok at øge brugerbetalingen for at skaffe penge i statskassen, mens det i andre tilfælde, hvor man ikke selv er med, er dårligt – særlig ik-

ke, når man anfører det synspunkt, at det altså er principielle overvejelser, der ligger bag.

Så jeg vil bare benytte lejligheden til at opfordre Dansk Folkeparti til at kigge på det her igen og endegyldigt træffe en afgørelse om, hvorvidt de støtter, at vi skal have udvidet gratisprincipet på sundhedsområdet, eller at vi skal have øget brugerbetaling. I virkeligheden er det jo mere handling end ord, der viser, hvad man mener på det her område.

Kl. 13:18

Formanden:

Ja tak. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut.

Hvis ingen gør indsigelse, foreslår jeg, at forslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) Forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til udenrigsministeren og beskæftigelsesministeren:

Hvilke initiativer vil regeringen tage over for EU for at sikre, at EF-Domstolen ikke blander sig i den danske konfliktret?

Af Line Barfod (EL), Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Anmeldelse 19.02.2008).

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Line Barfod får ordet som ordfører for forespørgerne for begrundelse.

Kl. 13:19

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Line Barfod (EL):

Tak. Vi står i dag i en fuldstændig afgørende situation med hensyn til, hvad der skal ske i vores samfund fremover. I dag og på torsdag, når tredjebehandlingen af forslaget om Lissabontraktaten finder sted, afgøres det, om regeringen og de fleste andre partier i dette Folketing vil leve op til deres ord om, at konfliktretten er afgørende, og at man ønsker at sikre den danske

samfundsmodel, eller om det kun var ord, og man ikke vil sætte handling bag.

EF-Domstolen har på det seneste afsagt nogle domme, der undergraver det løfte, som skiftende regeringer og skiftende folketingsflertal er kommet med til den danske befolkning om, at vi selv har ret til at afgøre konflikter. Den danske regering skrev i sit indlæg til Domstolen under Waxholmsagen, at konfliktretten er et grundlæggende element i den danske samfundsmodel, og det er nu, vi skal se, om regeringen virkelig mener det eller det bare var pæne ord. Det er nu, vi finder ud af, om det skal fastholdes, at konkurrence skal ske på lige vilkår, at arbejdere, der arbejder i et andet EU-land, skal gøre det på lige vilkår, skal have ret til ordentlige løn- og arbejdsvilkår, eller om det, vi skal se i de kommende år, er en omfattende social dumping.

Regeringen siger, at man er i gang med at udrede det spørgsmål: Hvad er det så, der gør, at vi ikke afventer den udredning, før vi tager stilling til Lissabontraktaten? Sverige afgør først til november, om man vil sige ja til Lissabontraktaten, og hvis regeringen og flertalspartierne virkelig mener, at konfliktretten er afgørende, og at det er afgørende at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår, burde man tage sig den tid, det tager at få afklaret betydningen af dommene og få afklaret, hvordan vi kan få en juridisk bindende, klar garanti for, at vi har ret til at konflikte i Danmark, at vi selv styrer konfliktretten, og at vi har ret til at kræve ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Vi kunne sagtens vente til november, ligesom Sverige gør, og derfor håber jeg, at debatten som minimum vil give svar på, hvad det er, regeringen er bange for, hvad det er, Socialdemokraterne og SF er bange for, og hvad det er, der gør, at regeringen, Socialdemokraterne og SF sætter det at få hastebehandlet Lissabontraktaten igennem, inden man ved, hvad konsekvenserne er, højere end at sikre konfliktretten og højere end at sikre, at konkurrence sker på lige vilkår, og at vi ikke får omfattende social dumping.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det udenrigsministeren for besvarelse.

Kl. 13:22

Besvarelse

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Min besvarelse af den tale, vi netop har hørt, kunne jo være ganske kort, for svaret kunne væ-